

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Der foreligger jo rigtig mange undersøgelser og også rigtig mange tal og opgørelser, kommunernes nøgletal, og forskellige andre opgørelser og undersøgelser fra Socialforskningsinstituttet, så ud over dem har jeg ikke nogen aktuelle planer.

Kl. 15:50
Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Astrid Krag.

Kl. 15:50

Astrid Krag (SF):

Jeg vil bare lige på falderebet spørge ind til noget af det, ministeren har været inde på, nemlig den løsningsmodel, Ældre Sagen har fremsat i forbindelse med de nye tal, der er kommet frem her, og sikre mig, at ministeren blankt afviser det her med at sikre et rimeligt minimumsrådighedsbeløb. Det gør ikke indtryk på ministeren, at Ældre Sagen kan vise, at der altså i dag er nogle ældre borgere, som bruger helt op til 45 pct. af deres rådighedsbeløb til mad. Det leverer et meget, meget lille økonomisk rum til ellers at føre et aktivt liv, og jeg vil gerne høre fra ministeren, om det er helt udelukket at kigge på det forslag fra Ældre Sagen.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:51

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg er i løbende kontakt med Ældre Sagen også om det her spørgsmål, og jeg vil selvfølgelig også drøfte med dem, hvordan vi griber det her an, og derfor kommer vi altså også til at diskutere de andre ting. Så dem er jeg i løbende kontakt med.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:51

Mette Frederiksen (S):

Jeg må sige, at det overrasker mig, når ministeren omtaler det her som værende et begrænset problem, altså underforstået at det ikke er et stort problem. Jeg synes, det er et stort problem, at vi har ældre mennesker, der som par skal betale mere end 7.000 kr. om måneden for den mad, de er afhængige af at få bragt.

Der er jo ikke tale om én kommune. Jeg står med en oversigt her fra TV 2, som kan berette, at der er en række kommuner, hvor udgiften overstiger 3.500 kr. pr. person, og en række kommuner, hvor prisen ligger imellem 3.000 kr. og 3.500

kr. om måneden. Det gælder Bornholm, det gælder Gentofte, det gælder Thisted, det gælder Hjørring, og det gælder Haderslev. Der er jo ikke tale om en enkeltstående kommune; der er ikke tale om en enkeltstående sag. Der er tale om, at vi gennem nogen tid har set voldsomme stigninger på ældrestanden i Danmark. Vil ministeren ikke anerkende, at der er tale om et generelt problem?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:52

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det mener jeg ikke at jeg har belæg for at sige. Men det er jo bl.a. derfor, at jeg sammen med KL vil undersøge det her og så drage mine konklusioner ud fra det. Det kan jo ikke nytte noget, at man først giver kommunerne ansvar for et område, og så snart der er nogle steder, det ikke fungerer, tager man ansvaret fra dem igen. Der er man jo nødt til – synes jeg – at forsøge at få det til at fungere sådan, at det fortsat er kommunerne, der har ansvaret for det her område. Jeg tror ikke, at det ville blive bedre, hvis det blev staten, der overtog det. Jeg tror heller ikke, at madkvaliteten ville blive bedre af, at man indførte et eller andet rådighedsbeløb, så jeg synes, det handler om at få sikret begge ting, både at det er mad af ordentlig kvalitet, og det er sådan, at man selvfølgelig har de penge tilovers, der skal til for at leve et normalt liv.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet, og spørgetiden er hermed også afsluttet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

**3) 1. behandling af lovforslag nr. L 45:
Forslag til lov om ændring af lov om fødevarer.
(Fødevarekontrol og sanktionsmuligheder
m.v.).**

Af fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsættelse 12.12.2007).

Kl. 15:53

Forhandling**Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**

Forhandlingen er åbnet. Fru Tina Nedergaard.

Kl. 15:54

(Ordfører)

Tina Nedergaard (V):

Det er en god dag i dag. Det er en god dag for forbrugerne, som nu får større sikkerhed for, at de fødevarer, som de køber, er i god stand og ikke gør dem syge. Det er også en god dag for de virksomheder, som gør sig umage for at give forbrugerne sunde og gode fødevarerprodukter.

I sommer indgik regeringen forlig med alle Folketingets daværende partier om en forbedret fødevarerkontrol. Lovgivningen var vel egentlig allerede gennemført nu, hvis ikke der var kommet et valg i vejen. Lovforslaget, som altså er en udmøntning af det brede forlig, betyder bl.a., at der gives fødevaremyndighederne nye sanktionsmuligheder over for virksomheder, der overtræder reglerne på området. Hidtil har der stort set udelukkende været et straffelement i forhold til virksomheder, som ikke har haft den fornødne viden til at undgå problemer. Det ændres nu. Myndighederne får nemlig mulighed for at pålægge virksomheder f.eks. uddannelse og rådgivning. Det er en klar styrkelse, da gentagelse på grund af manglende kompetencer dermed i højere grad kan undgås. Det er også positivt, at virksomheder, som f.eks. har haft et dårligt parti varer, kan pålægges at anmelder de følgende tre partier, som virksomhederne modtager. Det giver myndighederne forbedrede muligheder for at følge op på, om virksomhederne har forbedret sig. Lovforslaget betyder samtidig, at fødevarerkontrollens ressourcer og tid koncentrerer om højrisikoområder, hvor f.eks. kød håndteres, mens der bliver mindre intensiv og aggressiv kontrol af f.eks. apoteker og lignende virksomheder. Med lovforslaget vil virksomheder, som igen og igen påviser korrekt håndtering af varerne og hensyn over for forbrugerne, få status med en elite Smiley, hvilket betyder, at de fortsat vil få besøg af kontrolvirksomhederne, men med lavere frekvens. Forslaget betyder således også en lempelse af de administrative opgaver i ordentlige virksomheder. Endvidere vil ministeren med lovforslaget nu få hjemmel til at kunne etablere en uafhængig klagemyndighed for at sikre ensartet klageadgang for virksomhederne og ensartet forvaltning af sager, som ligner hinanden. Kontrollen og sanktionerne skal jo helst være nogenlunde ens, uanset hvilken fødevareregion man hører ind under. Ligeledes vil ministeren i forlængelse af ønsket om at øge forbrugerens sikkerhed og fremhæve de gode virksomheder formulere nye regler for,

hvorledes man sikrer, at kontrolresultaterne er synlige og tilgængelige for forbrugerne. Lovforslaget gennemføres kort sagt for at forbedre fødevarerens sikkerhed for forbrugerne og i højere grad koncentrere ressourcerne i vores kontrolmyndigheder om områder og virksomheder, hvor der fortsat er problemer.

Venstre støtter forslaget, men vi også åbne over for drøftelser af de enkelte elementer i forslaget under udvalgsbehandlingen.

Intet i denne verden er hundrede procent perfekt. På fødevarerområdet taler vi om, at det er levende mennesker, der arbejder med madvarer, som i sagens natur er sårbare over for bakterier og udsættelse for andre risici. Men for os at se i Venstre er det vigtigt for forbrugerne, at Folketinget står samlet om at sikre sunde og risikofrie fødevarer, hvorfor det er glædeligt, at Folketingets partier har kunnet samles om den aftale, der ligger til grund for dette lovforslag. Venstre støtter forslaget.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:57

Bjarne Laustsen (S):

Når Venstres ordfører, fru Tina Nedergaard, siger, det er en god dag, kan vi så på baggrund af alle de fødevareskandaler, der har været, få en vurdering af, hvad Venstre har lært af det forløb?

Vi ved alle sammen, at der er sparet over 100 mio. kr. på det her område og fyret over 200 mennesker. Har den proces været nødvendig for at komme frem til det her? Når vi kender resultaterne, ville man så ikke hellere have været skandalerne foruden? Der er en grænse for, hvor meget man kan presse systemet ved bare at spare og skære ned på et område. Jeg tror, vi alle sammen ville have været mere tilfredse uden det. Der er jo tusindvis af mennesker, der er blevet syge af den mad, de har spist, fordi vi ikke har haft et ordentligt kontrolapparat fra det offentlige side. Så jeg vil gerne bare høre, hvad Venstre har lært af den sag her.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:58

Tina Nedergaard (V):

Venstre er et parti, der lærer løbende. Det synes jeg også Socialdemokraterne skal. Derfor skal vi i forlængelse af det her lovforslag, når vi skal

drøfte udbygningen af det forlig på et tidspunkt og i øvrigt følge op på det, lytte til, hvad medarbejderne i fødevarekontrollen siger, bl.a. med hensyn til anmeldte og uanmeldte besøg, sådan at man lytter til de medarbejdere, der er ude i virkeligheden, og hører, hvad det er, de mener, der er behov for for at styrke fødevarekontrollen der, hvor der er et behov. Vi lærer hele tiden. Det håber vi bestemt også Socialdemokraterne vil gøre i den proces, der ligger nu.

Det, der er tilfældet, er jo, at det er den her regering, som har frembragt grundlaget for en helt bred aftale – ja, alle partier var med – om, hvordan vi forbedrer fødevarekontrollen. Men jeg er også sikker på, at hr. Bjarne Laustsen vil anerkende, at det er et kompliceret område, og at det nok er umuligt at komme alt ond til livs i den her sektor. Men det, der er væsentligt, er, at der er en målrettet indsats, og at vi koncentrerer ressourcerne der, hvor der er et behov. Jeg tror, at fødevarekontrollen også tidligere med stor dygtighed har forsøgt at undgå skandalerne, men situationen har jo været, at når alle skal kontrolleres lige meget, uanset hvor godt de gør det, så vil der blive mangel på ressourcer der, hvor der er et behov, nemlig på højrisikoområderne.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:59

Bjarne Laustsen (S):

Man skal da anerkende, at folk bliver klogere på det her område, men jeg synes bare, at vi har haft et mellem spil, som har været unødvendigt, for der blev jo råbt vagt i gevær derude om, at de besparelser, der blev foretaget på det her område, ville føre til det resultat, som vi fik. Så regeringen skal da anerkendes for, at den har valgt at bruge 66 mio. kr. i forhold til de 114 mio. kr., man sparede, og at man altså har sparet meget mere end det, man har tilbageført her.

Det kan godt være, at man kan gøre tingene på en anderledes måde, men hvis målet er, at vi vil have sunde fødevarer, og hvis vi er enige om, at vi skal være efter de banditter, eller hvad de nu bliver kaldt – de brodne kar i den her branche – så må det være sådan, at vi fra samfundets side er i stand til at have et apparat, der kan slå ned på dem, der ikke gør det godt nok, for vi vil have sunde fødevarer, så forbrugerne ikke bliver syge af den mad, de spiser. Det må være en mål-sætning.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:00

Tina Nedergaard (V):

Det er fuldstændig korrekt, at vi skal være meget opmærksomme på forbrugernes sikkerhed, og det er sådan set også det, der ligger til grund for den aftale, som regeringen har ønsket at indgå med de øvrige partier.

Situationen er jo, at nogle af de største føde-vareskandaler, vi overhovedet har haft i den her regerings tid, jo har drejet sig om kød, der er blevet bragt ind i landet og har ligget for længe. Det er også sket under den tidligere regeringsperiode. Det, der er problemet, og som hr. Bjarne Laustsen også må anerkende, er, at det er umuligt at gøre alle mennesker til gode mennesker. Det, der er muligt – også med de ressourcer, der er afsat af den her regering under hele regeringsperioden – er at koncentrere ressourcerne der, hvor der er behov.

Og det er jo helt meningsløst at opretholde nogle systemer, hvor man punker på virksomheder, som gentagne gange – igen og igen og igen – har bevist, at de tager deres ansvar alvorligt og endda serverer høj kvalitetsvarer i deres restauranter eller i deres virksomheder, og ikke giver dem en mulighed for at kunne arbejde videre, mens vi koncentrerer ressourcerne om de steder, hvor der er problemer. Det er det, vi vil ændre med denne aftale, og det, der er så pudsigt og også så elegant, er, at det jo ikke nødvendigvis er dyrere. Det kan godt være mere effektivt, uden at det er dyrere.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Bjarne Laustsen som ordfører.

Kl. 16:01

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne tilslutte mig Venstres ordfører, der siger, at det er en god dag. Jeg vil sige, at det ikke er så tosset endda, for det er et af de ganske få områder, hvor oppositionen igennem de seneste 6 år har haft mulighed for at øve indflydelse på regeringen. Men det er sket på baggrund af en meget trist situation, nemlig at der skulle en række fødevareskandaler til, inden man begyndte at lytte. Det viste sig jo også, at både Venstre og Konservative bare gennemførte besparelser i millionklassen, afskedigede hundredvis af medarbejdere, og Dansk Folkeparti bakkede op. Hver gang vi spurgte til området, var man til-

freds, kontrollen var god, og der var ingen problemer, ej heller i den retorik, som fru Tina Nordergaard lige kom med, nemlig at man godt kan gøre tingene, selv om det er på en billigere måde. Det viste sig bare her, at det ikke helt passede sammen, og at der var store problemer.

Desværre viste det sig også, at det ikke var ministerens system, der afslørede de her ting, det var pressen og andre. Derfor duer det efter min og Socialdemokratiets mening ikke at halse bagefter. Vi skal have et robust system, der er i stand til at gribe ind over for dem, der vil snyde med fødevarer, der skulle have været destrueret, men sælges som menneskeføde. Det kan vi ikke have, og derfor er det godt, at der nu er blevet lavet et nyt forlig, og at vi på baggrund af det her justerer fødevarereloven. Det er ganske udmærket.

Det er sådan, at det var Socialdemokratiets nye formand, fru Helle Thorning-Schmidt, der startede med at tage hindbærsagen op. Jeg husker, hvordan hun blev hånet her i salen for at tale om noget, der var så irrelevant som hindbær. Der var altså over 1.000 mennesker, der blev syge, fordi man importerede hindbær fra Polen, der var vasket og skyllet i kloakvand. Der var endda også folk, der døde af det. Det var det, der startede alt det her, og nu står vi så med det resultat, at vi måske kan se frem til at få et system, der er mere robust over for dem, der vil snyde.

Det her lovforslag har været fremsat før, og der er kommet nogle ganske få ændringer i forhold til tidligere. Jeg kan derfor også sige, at vi i dag har drøftet i Fødevarerudvalget, at vi synes, det godt må vente en måneds tid mere med at træde i kraft, fordi det er så stort og kompliceret et område – som også Venstres ordfører sagde – at vi godt vil give det lidt mere tid. Alle, der vil være med til at kvalificere vores fødevarerebat, for at vi får sunde fødevarer, skal være mere end velkomne på det her område, hvilket også er sagt til offentligheden, så man får lidt mere tid til at spille med på det her.

En af de ting, der er ændret, er spørgsmålet om klageenheden. Det er en af de ting, jeg gerne vil problematisere lidt. Måske kan vi få et samråd med ministeren i udvalget, for det er utrolig vigtigt, at vi her får en form for en uafhængig instans, så det ikke bliver sådan, at man sætter ræven til at vogte gæs, nemlig at det er Fødevarerstyrelsen og fødevarerkontrollen, der kontrollerer sig selv. For vi ved altså, at et af de største problemer her er, at man ikke får den samme

straf for den samme forseelse. Jeg står her med en række kontrolrapporter bare fra i år, der viser, at man bliver behandlet meget forskelligt. Folk, der skulle have haft en bøde, får ingen; folk, der får en bøde, får en forkert bøde, osv. Der skal ikke hænges nogen medarbejdere ud, men vi har lagt vægt på i fødevarerforliget, at der også bliver afsat penge til, at vi kan efteruddanne medarbejderne, således at man er oplyst på det samme grundlag. Det skal ikke gå ud over en bestemt virksomhed, at en kontrollant har en dårlig dag. Alle virksomheder skal behandles ens. Jeg kender godt argumentet med, at man hverken bliver mere eller mindre syg af at have købt nogle varer hos en lille købmand end hos en større virksomhed osv. Ensartethed er en vældig god ting, og det betyder, at det er noget af det, vi skal have fokus på i udvalgsarbejdet, nemlig at vi får mere ensartethed. Det har stort set samtlige høringssvar, vi har fået, peget på.

Så vil jeg gerne spørge ministeren om den bagatelgrænse, der ligger. Kan vi ikke få en definition af, hvad en bagatelgrænse er for noget? Og hvornår kommer den i anvendelse?

Jeg synes også, det er vigtigt at sige, at vi nu får et mere risikobaseret system. Jeg synes, det er en diskussion værd, om det, at 16 kiks har en overskredet salgsdato, skal takseres lige så voldsomt som flere tons kød, der ulovligt bliver importeret og solgt til pizzeriaer og den slags ting. Skal det være omfattet af den samme bødestørrelse?

Jeg har tidligere plæderet for, at det burde være sådan, at de store engrosvirksomheder og andre fik en bøde efter, hvor stor deres omsætning var. Det er jo klart, at en lille kiosk skal arbejde længere tid for at kunne betale samme bøde som en kæmpe stor virksomhed. Vi ved også, at det har den store virksomhed kompenseret for ved at få virksomheden splittet op. F.eks. er Bilka og andre store varehuse sektioneret, således at man aldrig nogen sinde vil komme til at få den store bøde. Det er nogle ting, som vi skal have fokus på. Men frem for alt synes vi, at vi er kommet et skridt i den rigtige retning.

Nu har vi lavet et 3-årigt forlig, men det er vigtigt at sige, at vi vil følge udviklingen meget, meget tæt, altså om vi nu får de nødvendige ressourcer til at gennemføre den effektive kontrol, således at vi ikke hver eneste dag skal opleve historier om problemer med fødevarer, der er usunde, og andre problemer, så vi kan få en ordentlig fødevarerpolitik og nogle sunde fødevarer i Danmark. Det lægger vi meget vægt på.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og den næste er hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Kl. 16:07

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Der skal heller ikke herske nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti synes, det er godt, at ministeren nu fremsætter det her lovforslag.

Men jeg hørte jo også sådan på hr. Bjarne Laustsen, at han måske alligevel var lidt glad i dag, idet han har udøvet indflydelse.

Altså, må jeg ikke bare minde hr. Bjarne Laustsen om, at det nogle af de andre gange er Socialdemokraterne selv, der er løbet fra de aftaler og løbet fra den indflydelse, de kunne have haft? Altså, selv i valgkampen hørte vi om, at man ville opsige nogle af de aftaler – lad os bare nævne sådan noget som skoleforlig og den slags ting. Jeg håber ikke, at hr. Bjarne Laustsen også vil løbe fra den her aftale om fødevarekontrollen.

Jeg synes, det er glædeligt, at det er så bredt et flertal, der synes, at borgerne skal kunne føle sig trygge når de er ude at handle fødevarer, at de oplysninger, de får om de kontroller, også er i orden, og at man kan se de synlige resultater ude i virksomhederne; det er da gode ting og gode tiltag.

Også det der med, at der kommer nogle ekstra kontroller, er godt. Hvis der er nogle fejl derude omkring, jamen så er det ikke bare sådan, at nogen ryger om bag i stakken, nej, så er det jo selvfølgelig sådan, at der nu så også bliver holdt ekstra øje med vedkommende i den her kategori, kan man sige, og er der nogen områder, som man kan sige er højrisikoområder, så er det også noget, der vil blive fokuseret på. Så man kan sige, at borgerne gerne skulle kunne føle sig mere trygge.

Med hjælp fra alle partier her i Folketinget er det jo så lykkedes at kunne få en bred aftale her, og det synes jeg jo er fint. Så vi synes i hvert fald, at vi vil være positive under udvalgsbehandlingen, og vi støtter selvfølgelig forslaget her.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:09

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Jørn Dohrmann kom med en påstand, som jeg synes han skylder at dokumentere. Men jeg kan spørge omvendt: Kan hr. Jørn Dohrmann ikke bekræfte, at den tidligere minister på området, hr. Lars Barfoed, ikke måtte have lov at lave aftaler med andre partier end Dansk Folkeparti i forhold til hele fødevarekontrollen i den periode, han sad og var minister for området? For det var jo det, der førte til hans fald. Efterfølgende fjernede man så det forbehold, således at man kunne lave et bredt forlig. Men det er den historiske kendsgerning.

Så vil jeg godt spørge om en konkret ting. Hr. Jørn Dohrmann siger, at man kan ændre det, hvis der er nogle ting, der er gået forkert i forhold til det her med klageenheden. Jeg vil godt spørge: Hvis der er nogen, der skulle have haft en bøde og ikke har fået det, kan de så efterfølgende få en bøde, som de rettelig burde have fået fra starten af?

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:10

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at regeringen jo altid, når den har mulighed for det, laver brede forlig med alle partier. Det har den gjort hele tiden, og det tror jeg også den vil fortsætte med at gøre. Man kan bare slå op statistisk. Det er blevet nævnt mange gange også i valgkampen her, at den regering, der sidder nu, kun laver smalle forlig, men det viste sig jo i valgkampen, at man faktisk laver flere brede forlig, end dengang vi havde en SR-regering. Så jeg er sikker på, at regeringen fortsætter med at lave brede forlig.

Til det andet med, om man kan komme efterfølgende og sige, at man nu uddeler en bøde, som man egentlig skulle have gjort, der må vi sige, at vi jo altså har samme spilleregler som på alle mulige andre retsområder. Vi kan ikke bare, når en sag er afsluttet, måske tage den op igen, medmindre der er nogle tvingende omstændigheder, der så tillader det. Som udgangspunkt må vi gå ud fra, at myndighederne behandler sagen på den korrekte måde fra starten af.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:11

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan høre, at hr. Jørn Dohrmann afslører, at den er helt gal med korttidshukommelsen. Vi måtte end ikke blive inviteret til en drøftelse om, hvordan vi kunne forbedre fødevearekontrollen, mens Dansk Folkeparti svingede pisken over regeringen og sagde: Det er os, og der er ingen andre, der må komme til her. Derfor er man selvfølgelig også medskyldig i, at der er tusindvis af mennesker, der er blevet syge, og vi fik en nedskæring på over 100 mio. kr. og 200 mennesker blev fyret på området her. Det er Dansk Folkeparti aldeles medskyldig i. At man så forsøger at rette op på det nu, er jo af nød. Det er jo ikke, fordi man selv har villet det, det er, fordi man er tvunget af omstændighederne til det.

Men i alle de her sager og kontrolrapporter – det er jo helt offentligt tilgængeligt, man kan bare gå ind og skrive dem ud – kan man jo se, at der er masser af virksomheder, der har fået en bøde, der ikke skulle have haft det. Der er også nogle, der skulle have haft en, der ikke har fået det. Man kan få betalt en bøde tilbage, hvis man ikke skulle have betalt den, men det andet kan altså ikke forekomme.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Og så er det ordføreren.

Kl. 16:12

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg må bare sige til hr. Bjarne Laustsen, at vi kan gå ind og se på, hvor mange brede forlig der er lavet med regeringen på alle mulige forskellige områder. Derfor mener jeg, at det er helt uholdbart, når hr. Bjarne Laustsen siger, at det kun er Dansk Folkeparti, der er skyld i, at der skulle være blevet skåret på det her område, og at vi skulle sidde med et monopol på det område. Det passer ikke.

Det er regeringen, der fremlægger sine synspunkter og ønsker, og så må den jo ligesom prøve at finde et politisk flertal, der bakker det op økonomisk, uanset om det drejer sig om finansloven eller andre love. Og det er da klart, at alle bliver indbudt til de forhandlinger om, hvordan økonomien skal skrues sammen. Så alle har muligheden for at kunne være med i en finanslovtale, hvis de ønsker det, men der er så nogle partier, deriblandt Socialdemokratiet, der ikke ønsker at være med.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Kristen Touborg:

Kl. 16:13

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt høre, om hr. Dohrmann kan bekræfte, at den fødevearepolitik, der blevet ført i forhold til fødevearesikkerhed og kontrol i den daværende forbrugerminister Lars Barfoeds regeringstid, og som blev ført sammen med Dansk Folkeparti, var en fejlslagen politik, som gik meget voldsomt ud over fødevearesikkerheden.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:13

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes, at man hellere skal se fremad og se, hvad det er for nogle ting, vi nu gør for at rette de ting op, som måtte være sket i fortiden, kan man sige. Alle er forhåbentlig blevet klogere af, hvad det var, der skete dengang. Hvem der så har skylden for, at der ikke er blevet kontrolleret nok, eller at de forkerte ting er blevet kontrolleret, eller hvad det er, kan man altid diskutere en hel masse, og det tror jeg aldrig vi bliver enige om, heller ikke her i salen i dag.

Men det, vi må konstatere, er jo, at vi her har en bred aftale – som alle sammen bakker op om – om, at vi skal sætte ind her. Det synes jeg da er fornuftigt i stedet for at kigge tilbage og se, hvem der sagde hvad for et par år siden. Den tid er forbi. Der er en ny minister på området her, og der er nye aftaler, der er nye love, og det skal vi alle sammen glæde os over.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristen Touborg.

Kl. 16:14

Kristen Touborg (SF):

»Lad os nu se fremad«. Det er sådan et slogan, som politikere, der har en virkelig dårlig sag, altid tager fat i som en redningsplanke. Men det besvarede jo egentlig ikke mit spørgsmål: Har Dansk Folkeparti lært noget af den håbløse situation, der var under forbrugerminister Barfoed, hvor man troede, at man bare kunne spare sig til et langt bedre resultat, eller kunne Dansk Folkeparti finde på at gøre noget så tåbeligt igen?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:15

Jørn Dohrmann (DF):

Lad mig bare sige helt klart til hr. Kristen Touborg: Det er jo altså altid regeringen, der ligesom fremlægger det, som den ønsker og står inden for kan gøres på de områder. Og så er det jo den, der skal sige, hvad der kan lade sig gøre inden for de rammer. Så kan man konstatere, at der måske ikke var kontrol nok, og at et flertal i Folketinget ønskede mere kontrol, og så har man fået rettet op på det.

Men vi bliver altså alle sammen klogere hen ad vejen, og uanset om vi indfører det her fra i morgen, tør jeg vædde på, at vi alligevel ser nogle eksempler på, at noget går galt, at vi får noget kød, der måske ikke er helt i orden. Vi får forhåbentlig ikke samme mængde, og vi får forhåbentlig dæmnet op for, at de eksempler viser sig lige med det samme, men jeg vil da nødig – og det tror jeg heller ikke hr. Kristen Touborg vil – give en garanti for, at det aldrig sker igen.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 16:16

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at hr. Dohrmann kan bekræfte, at grunden til, at vi lavede den her aftale, var, at fødevarer kontrollen var for dårlig i Danmark. Det skyldes, at der var for få penge, og det skyldes, at lovgivningen var for slap.

Så vil jeg bare spørge hr. Dohrmann, om det ikke er rigtigt forstået, at Dansk Folkeparti har indgået den ene finansloftale efter den anden med regeringspartierne, som har indebåret nedskæringer på fødevarer kontrollens område.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:16

Jørn Dohrmann (DF):

Det er sådan, at når vi indgår en aftale med nogen, uanset hvem det er, går vi også ud fra, at man leverer den vare, som vi har efterspurgt, og som vi nøjagtigt har spurgt ind til om vi nu også får.

Derfor har vi også konstateret, at det her område trængte til et løft. Det har vi fået forhandlet igennem. Selv resten af oppositionen kunne se det, som Dansk Folkeparti hele tiden har sagt, nemlig at det var den rigtige vej at gå, og derfor har man nu tilsluttet sig det. Jeg synes, det er dejligt at se, at resten af oppositionen nu er med

på den her idé om, at det her område skal styrkes. Så jeg er glad for, at resten af oppositionen kvitterer for, at det, Dansk Folkeparti har påpeget i lang tid, er rigtigt.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:17

Per Clausen (EL):

Jeg må prøve at gentage mit spørgsmål: Er det ikke korrekt, at Dansk Folkeparti har indgået den ene finansloftale efter den anden, som indebar nedskæringer på fødevarer kontrollens område, mens resten af oppositionen gjorde opmærksom på, at det var helt uacceptabelt, og at der var brug for flere penge?

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:17

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil sige, at det, vi gjorde, var, at vi spurgte regeringen, om den var sikker på, at der var penge nok til området. Vi fik det klare svar: Ja, der er nok til at kunne holde den gode standard, som vi gerne vil have. Det viste sig så, at der skulle flere penge til for at løfte området, og vi er så kun glade for, at vi nu har fået gjort det, og at vi får en bedre kontrol på det her område, og at resten af oppositionen nu også gerne vil være med i den her aftale, sådan at vi får en god, bred aftale. Det er dejligt at konstatere, at mange partier kan være enige om det her fælles mål.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:18

Tina Nedergaard (V):

Jeg følger med interesse debatten. Jeg var ikke ordfører på det pågældende tidspunkt, men sådan som jeg erindrer det – og det vil man også kunne se ved at slå op i historiebøgerne – er konklusionen heller ikke blevet sådan. Det var jo sådan, at Dansk Folkeparti ansvarliggjorde regeringen for, at det ikke fungerede. Så enkelt er det jo, og så er det svar jo sådan set givet.

Det, der får mig til at komme med en kort bemærkning, er, at vi hører meget om, hvor forfærdelig dårlig fødevarer kontrollen var under denne regerings første år. Jeg er bare nødt til at spørge hr. Jørn Dohrmann, om ikke han er enig i, at situationen var den, at de største kødskandaler, som opstod i de første år af denne regerings re-

geringsperiode, drejede sig om kød, der under den tidligere regering havde ligget i masser af år. Det var bare kød, som den daværende fødevarerkontrol, som man angiveligt har været meget stolt af, fordi den var dyrere, jo ikke havde opdaget.

Det, der efter min opfattelse jo rent faktisk er sket i de senere år, er, at man dels har bibragt flere ressourcer gennem forliget, dels lavet en smartere og bedre kontrol.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:19

Jørn Dohrmann (DF):

Det er helt klart, at man kan sige, at kilden til fejlen her jo skal findes langt tilbage i tiden, altså under den daværende SR-regering, vil jeg jo så påstå. Men vi kan i lang tid diskutere, hvem det er, der har lavet fejlen, og om vi drog nogle konsekvenser. Alle kan huske, at ministeren gik af, og så kan man spørge, hvem det i sidste ende var, der tvang ministeren til at gå af, om der er kommet flere penge til området siden da og den slags ting.

Jeg synes jo, vi hellere skulle tage og se fremad og sige, at vi nu er ved at have et bredt forlig her, hvor alle sammen jo synes, at det her går i den rigtige retning. Derfor synes jeg, at vi alle sammen skal være glade for, at vi bakker op om det her lovforslag om fødevarerikkerhed, så befolkningen forhåbentlig føler, at de får en god behandling og er trygge ved at gå ned og handle også i morgen eller i overmorgen, når de skal ned at handle i butikken.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

En sidste kort bemærkning fra fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:20

Tina Nedergaard (V):

Tak for svaret. Jeg er meget enig i, at vi netop på det område skal se fremad, fordi det drejer sig om menneskers sikkerhed også i fremtiden.

Men når man nu ser på det her lovforslag, som vi i Venstre er ret begejstrede for, og som vi forhandlede bredt i Folketinget, må man konstatere, at en af de bedste ting jo netop er det, at man kan pålægge en virksomhed at modtage rådgivning og undervisning, for så vidt at det er manglende kompetence, der fører til fejl, som kan sætte forbrugernes sikkerhed på spil.

Så er mit spørgsmål blot: Er det noget, der nødvendigvis koster noget? Situationen er jo

den, at det er gebyrfinansieret i lovforslaget, og det vil sige, at det er virksomheden selv, der betaler for rådgivningen og uddannelsen, så det behøver man altså ikke at afsætte penge til på statsbudgettet. Er hr. Jørn Dohrmann ikke enig i, at det er et eksempel på, at nogle af de tiltag, der ligger i det her forlig, netop ikke koster noget, men forbedrer fødevarerikkerheden?

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:21

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg er fuldstændig enig i, at man ikke bare kan gøre det op i kroner og øre, for man skal også ligesom se på, hvad vi får for de kroner og øre, vi afsætter på finansloven til de her ting, og hvad virksomhederne selv bidrager med af kroner og øre til f.eks. uddannelse. Men jeg ved godt, at hvis man er i opposition, vil man bare sige, at der er skåret ned på området her. Man tænker ikke over, at der er nogle andre, der måske kommer til at betale nogle af de kroner, der skal betales for at uddanne folk.

Men i det store hele må vi bare sige, at hele sikkerheden omkring fødevarer for den enkelte borger er blevet forbedret. Og der kan vi også sige, at vi alle sammen er med til at bidrage, både som kunde, som skatteborger og som virksomhed. Derfor er det, som fru Tina Nedergaard siger, en glædens dag, for borgerne skulle gerne være mere trygge, når de går ned og handler, og derfor siger vi jo selvfølgelig også ja til forslaget her.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, og vi siger tak til hr. Jørn Dohrmann.

Den næste taler er hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kl. 16:22

(Ordfører)

Kristen Touborg (SF):

Jeg er enig med hr. Dohrmann i hvert fald i én ting, nemlig at det er en glædens dag, for jeg tror faktisk, at den omstændighed, at vi har indgået et bredt forlig, kan indebære, at vi får et bedre kontrolsystem, og at vi også får brugt ressourcerne bedre, end de er blevet tidligere. Og det er der jo ingen der kan have noget som helst imod; det må under alle omstændigheder være en fordel at bruge ressourcerne bedst muligt. Det er ikke der, problemstillingen er.

Den egentlige problemstilling er, når hr. Dohrmann siger, at det er lidt afhængigt af, hvordan man bruger pengene og ressourcerne. Sagen er jo, at regeringen og Dansk Folkeparti i årevis har lavet reelle nedskæringer på dette område. At Dansk Folkeparti så vil fralægge sig ansvaret for skandalerne, for nedskæringerne og provokerende siger, at resten af oppositionen nu har tilsluttet sig Dansk Folkepartis og regeringens politik, er jo noget af en tilsnigelse, må man sige, eftersom vi vel sad i et par måneder og forhandlede på lige vilkår ovre hos ministeren i Forbrugerministeriet.

Det måske mest sigende for Dansk Folkepartis måde at angribe den her sag på er udtalelsen om, at vi nu må se fremad. Der var en katastrofe, og så er retningsplanken for en politiker at sige: Lad os nu se fremad og så glemme fortiden. Men for SF er det faktisk vigtigt, at man også lærer af fortiden og ikke kun finder et halmstrå at klynge sig til.

Baggrunden for lovforslaget er, at kødskandalerne stod i kø, der blev lavet afsløringer igen og igen via pressen, der var samråd på samråd, hvor den daværende minister lovede bod og bedring – uden at der i øvrigt var tale om, at løfterne på noget tidspunkt blev indfriet. Til sidst kostede det så også ministeren taburetten.

Det, der var galt, var jo, at ministeren igen og igen påstod, at man sagtens kunne klare en bedre kontrol for færre midler. Der havde jeg så en gang imellem lidt fornøjelse af at spørge ham om, hvorfor han så ikke skar endnu mere ned; hvis det var så godt at få kontrol for 90 pct. af midlerne, blev det vel endnu bedre, hvis det kun var 80 pct. af midlerne, man skulle bruge. Det fik jeg nu ikke rigtig noget svar på på det tidspunkt.

Vi havde så lange forhandlinger med den nye minister, fru Carina Christensen, og det gav så et bredt forlig med en hel del flere budgetmidler til området. Vi er meget glade for, at vi er nået dertil. Vi håber, at det bliver til gavn for forbrugere, at der nu er mulighed for en langt bedre fødevarer sikkerhed. Lovforslaget er jo først og fremmest fremsat for at sikre lovhjælp til den brede aftale, vi har indgået.

Der er nogle områder, som jeg synes det er vigtigt vi får debatteret under udvalgsarbejdet. Jeg synes, vi skal kigge på klageinstansens uafhængighed, jeg mener, det er vigtigt, at vi gør det. Det er i orden, at man har risikobaseret kontrol, men det er også vigtigt, at der foretages

u anmeldte besøg. Varslede besøg har altså ikke tilstrækkelig værdi, hvis de skal stå alene.

Vi mener, det er meget vigtigt, at medarbejderne får ordentlige arbejdsforhold og dermed bliver langt bedre til at udføre deres arbejde. Herunder skal vi i høj grad også se på efteruddannelsen.

Egenkontrol er givetvis vigtig i de store virksomheder, men kan ikke stå alene i de mindre virksomheder. Der er og bliver en overhængende risiko for, at der foregår en fiktiv egenkontrol, det ved vi faktisk fra det virkelige liv.

SF vil indgå i udvalgsarbejdet og håber, at vi kan få et hurtigt arbejde, men vi har på den anden side i udvalget i dag støttet at forlænge udvalgsarbejdet en måned, for med den tidsplan, der er lagt op til i lovforslaget, altså med gennemførelse pr. 1. februar 2008, mener vi ikke, at man kan få en ordentlig og demokratisk proces her, og vi vil altså ikke – med føje – kunne beskyldes for lovsjusk.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg beder lige ordføreren blive stående. Der er en bemærkning fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 16:27

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg er bare nødt til at spørge hr. Kristen Touborg, om ikke SF anerkender, at Dansk Folkeparti jo selvfølgelig drog konsekvensen af de oplysninger, som den tidligere minister havde givet til Dansk Folkeparti, altså forsikringerne om, at man nok skulle levere den vare, som Dansk Folkeparti efterspurgte. Jeg vil godt spørge: Anerkender SF ikke det? For jeg kan høre, at man er groft utilfreds og ligesom påstår, at det hele er Dansk Folkepartis skyld. Anerkender man heller ikke, at det er med til, at vi faktisk har fået flere midler til området? Jeg er bare nødt til at spørge på den her måde.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:28

Kristen Touborg (SF):

Dansk Folkeparti har jo haft ansvar, men ikke eneansvar for de katastrofale forhold, der har været igennem halvandet års tid. Det kan Dansk Folkeparti jo ikke løbe fra. At man så skyder sig ind under, at man har fået et løfte fra regeringen om, at varen kunne leveres, kan man jo klynge sig til, hvis man er meget naiv, men sagen er jo, at når man igen og igen bliver svigtet i sådan en tillid, så bør man vel lære af det. Og så synes jeg

ikke, det er klogt af ordføreren at sige: Lad os nu se fremad – uden i øvrigt at lære af den historie, man har været igennem.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 16:29

Jørn Dohrmann (DF):

Det, jeg umiddelbart vil mene er lidt uklogt, er, når man, ligesom hr. Kristen Touborg gør, påstår, at vi ikke har gjort noget. Dansk Folkeparti gjorde jo netop noget. Vi sagde jo, at det, ministeren havde leveret, ikke var godt nok, at det ville vi ikke finde os i, og alle ved, hvad der så skete med ministeren.

Det er jo klart, at når en minister svarer et parti – også skriftligt – at man nok skal levere den vare, som man lover, så må vi da også gå ud fra, at den bliver leveret. Og hvornår skal konsekvensen så tages? Skal det ske, når vi har nogle formodninger, eller skal det ske, når vi kan sige, at der virkelig ikke er leveret det, som vi har fået lovning på?

Jeg mener bare, at det er lidt søgt, hvis SF siger, at Dansk Folkeparti ikke har taget konsekvensen.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:29

Kristen Touborg (SF):

Jeg mener, at Dansk Folkeparti har gjort noget, for da vi nåede frem til strengen, hvor den daværende minister blev sat fra bestillingen, gjorde Dansk Folkeparti noget. Det, jeg bebrejder Dansk Folkeparti, er, at der skulle gå så lang tid, før man ville gøre noget.

Det, jeg synes er ærgerligt, er, at det skulle koste så mange ærgrelser for forbrugerne, at Dansk Folkeparti ikke kunne tage sig sammen til at finde ud af, hvad de mente og hvad de ikke mente. Derfor gik tiden, og det gjorde den på forbrugernes bekostning. Det er det, jeg bebrejder Dansk Folkeparti, og ikke, at vi fik et resultat til sidst, for det synes jeg var rigtig godt.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:30

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne bede hr. Kristen Touborg bekræfte med hensyn til pengene, at det var godt og vel 100 mio. kr., der blev sparet på området i de før-

ste 6 år, og at der ikke er tilbageført én eneste krone af dem, men at man har måttet skaffe flere penge, bl.a. gennem at lave en statslig indkøbsordning, hvori man bl.a. inddrager penge fra undervisningsverdenen for at finansiere de besparelser, som regeringen tidligere indførte på det her område.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:31

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne bekræfte det, den socialdemokratiske ordfører siger. Sagen var, at den daværende forbrugerminister gav en orientering til udvalget om, at man nu havde tænkt sig at spare så og så meget, og at man i øvrigt ville gøre kontrollen meget, meget bedre med den besparelse. Det var i virkeligheden på det tidspunkt, det gik helt pinen galt. Man havde tidligere brugt den almindelige grønthøstermetode, hvad der var galt nok i sig selv, men da vi så kom til omlægningen, som bl.a. Dansk Folkeparti stod bag, gik det rigtig galt.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:31

Bjarne Laustsen (S):

Det er lidt i samme boldgade. Kan hr. Touborg erindre, at Dansk Folkeparti på noget møde i Fødevareudvalget har sagt, at den økonomiske ramme for at have en ordentlig funktionel fødevarekontrol var til stede med de midler, der var afsat? Nu har vi jo haft en stribe åbne møder, og det skulle jo nok være muligt, at det var sluppet ud, hvis det var tilfældet, at de havde sagt det.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:32

Kristen Touborg (SF):

Det, der blev sagt på de åbne møder på det tidspunkt fra Dansk Folkepartis ordførers side, var igen og igen, at »regeringen havde lovet«, og der er det så, at jeg i hvert fald bebrejder Dansk Folkeparti, at man ikke tog konsekvensen af det, der var lovet, men at man igen og igen lod sig løbe over ende og bare fandt sig i, at regeringen ikke opfyldte de løfter, den havde givet.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning til fru Tina Nede-gaard.

Kl. 16:32

Tina Nedergaard (V):

Hvis der skulle være enkelte, der sidder og lytter til denne debat, må de da være noget overraskede over, at vi overhovedet ikke taler om det ret gode lovforslag, som er fremsat, og som behandlingen jo drejer sig om. Den drejer sig jo ikke om, hvordan Dansk Folkeparti har reageret over for tidligere ministre. De er jo en del af regeringens parlamentariske grundlag, og det er ikke så underligt, at de har valgt forhandlingens vej et langt stykke hen ad vejen, og vi anerkender, at de også har medvirket til, at vi har fået det meget flotte forlig, vi har nu.

Det, der alligevel får mig op af stolen, er, at jeg finder det ret pudsig, at netop det der *raid*, som oppositionen i venstre side af salen har kørt mod skiftende ministre, har været kørt, når kontrolmyndighederne rent faktisk har fundet problemer, når de har påpeget lovovertrædelser, når de har fundet forbrydere, der har prøvet at ødelægge vores helbred ved at afsætte dårlige varer. Men sjovt nok har der ikke været nogen kritik mod de ministre, som de foregående år faktisk bare har ladet stå til, for der var jo ikke i samme omfang nogen, der blev taget.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:33

Kristen Touborg (SF):

Når jeg har været mere kritisk over for Dansk Folkepartis ordfører end over for regeringspartierne, så skyldes det, at jeg synes, at Dansk Folkeparti pynter sig med lånte fjer. Jeg synes, man gør sig til af noget, man ikke har udført, og det er sådan set grunden til, at jeg ikke synes, det er en helt rimelig måde at gøre tingene på.

Når Venstres ordfører så siger, at det først er, når de der brodne kar, de der forbrydere er blevet snuppet, at kritikken er kommet, så synes jeg, at det, der i den forbindelse er problemet, er, at det ikke var ministre, at det ikke var systemet, der fandt ud af, at der var noget galt, men at det var pressen, der skulle finde ud af det. Det synes jeg er problemet, og jeg tror, at vi alle sammen skal være meget opmærksomme på, også i fremtiden, at vi skal være på forkant med det her.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:34

Tina Nedergaard (V):

Det er korrekt. Nu er ministerens område ganske bredt, og på nogle områder kan det jo faktisk vise sig, at pressen er vores eneste mulighed. F.eks. kan man jo komme uden for jurisdiktion, altså at man simpelt hen kommer uden for landegrænserne i forbindelse med dyretransporter og alt muligt andet. Så det er jo ikke så unaturligt, at offentlighedens bevågenhed er medvirkende til, at vi kan finde de brodne kar i det her. Kontrolmyndighederne skal selvfølgelig være skærpede så meget som overhovedet muligt med hensyn til problemområder, og det er derfor, jeg gerne vil stille det afsluttende spørgsmål, som er: Når nu kontrolmyndighederne selv angiver, at der faktisk er elitevirksomheder, hvor de gentagne gange kan påvise at der ikke er problemer, og hvor kontrolmyndighederne selv meddeler at de ønsker at komme på anmeldte besøg, fordi de som kontrolmyndighed har størst udbytte af det, kan hr. Kristen Touborg så ikke bakke op om den anmodning fra kontrolmyndighedernes side?

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:35

Kristen Touborg (SF):

Vi står fuldt og helt ved det forlig, vi har lavet her, som indeholder elementer af det, fru Tina Nedergaard siger her.

Men når jeg kritiserer, at det er pressen og ikke offentligheden, der skal afdække forbrydelserne mod forbrugerne på fødevarerikkerhedsområdet, må jeg sige, at jeg simpelt hen bare synes, det er for dårligt. Det skyldes sandsynligvis, at de ansvarlige embedsmænd og ministre har jaget medarbejderne fra område til område; når det brænder på ét sted, tager man i stedet for bare ressourcerne et andet sted fra og flytter over for at skjule, at der er for få ressourcer. Og dermed får man nogle meget utilfredse medarbejdere og nogle meget ineffektive medarbejdere, der også bliver for meget syge. Det har været problemet.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så siger vi tak til hr. Kristen Touborg. Og den næste er hr. Knud Kristensen som ordfører.

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

Overskrifter i avisen om gammelt kød er meget uheldige, også i forhold til Danmarks omdømme. Men fødevareresikkerhed er noget, som vi alle har krav på, og det uanset om det er dansk producerede varer, eller det er fødevarer, som er importerede. Det udvalgsarbejde, som er gået forud for den lovgivning her, har jeg haft fornøjelsen af at være med i – i en konstruktiv dialog, en god proces. Det har så ført frem til, at vi nu er kommet til at kunne lancere lovforslag nr. L 45, hvor der strammes meget op på kontrollen af fødevarer samt er sanktionsmuligheder, som kontrolmyndigheden netop bliver forsynet med, og det sker i forhold til den enkelte virksomhed, der ikke lever op til bestemmelserne i loven.

Med hensyn til tilsynsbesøg på virksomhederne bør der både være anmeldte og uanmeldte besøg. Det vil give kontrolmyndigheden et godt redskab og samtidig et godt vurderingsgrundlag for de efterfølgende besøg, man kommer på. Produktionen af danske fødevarer har generelt et meget højt niveau, og det vil bl.a. med denne lov også blive sikret, at forbrugerne, der går hen og køber produktet, får det produkt, som de regner med at de indkøber. Jeg tror ikke på, at det her alene er et spørgsmål om, at det er det ene eller det andet millionbeløb. Det er et spørgsmål om, at er der brodne kar i denne fødevareraktivitet, så kan vi også være sikre på, at der også i fremtiden vil ske noget. Men her er der strammet så meget op, at her får man kontrolbesøg lagt ud på sin hjemmeside. Her kan man se resultatet af det kontrolbesøg, der har været.

Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:39

Bjarne Laustsen (S):

Nu var det jo De Konservative og især den tidligere konservative minister, hr. Lars Barfoed, der måtte betale en meget høj pris for, at man prøvede det her eksperiment med, om man kunne spare over 100 mio. kr., og hvor 200 mennesker blev fyret, uden at det kunne mærkes på den der ellers meget fornuftige gennemgang, som den konservative ordfører havde af det her område.

Men kan hr. Knud Kristensen ikke bekræfte, at hr. Lars Barfoed efterfølgende sagde, at han blev tvunget til at gå af Dansk Folkeparti, og at Dansk Folkeparti hele vejen igennem havde bakket op om den økonomiske ramme, der var for at drive fødevarerkontrol i Danmark?

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:39

Knud Kristensen (KF):

Nu har jeg desværre ikke mulighed for at konkretisere det enkelte forløb. Det har jeg kun fulgt igennem pressen. Der blev jo sagt mange ting om de forskellige problemstillinger, der var, så derfor skal jeg afholde mig fra at gå ind i en dybere debat om det, som hr. Bjarne Laustsen kender meget bedre, end jeg gør. Men jeg siger bare: Jeg mener ikke, at det her er et spørgsmål om, om det er 100 mio. kr., om det er 90 mio., eller om det er 110 mio. kr. Jeg mener ganske enkelt, at det her er et spørgsmål om, at er der brodne kar i systemet, så vil vi også med den lovgivning, der ligger her, se, at der vil kunne konstateres nogle uheldigheder med hensyn til fødevareresikkerheden. Og jeg synes jo, at det grundlæggende ikke er spørgsmålet om, hvad der har været sagt tidligere, det er for mig historie. For mig at se handler det her om, at fremtiden bringer det, at vi har sikkerhed for forbrugerne i dette land.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:40

Bjarne Laustsen (S):

Jo, men det, vi taler om, er jo ret essentielt, nemlig om det er muligt, altså om hr. Knud Kristensen har sådan en terminologi, der siger, at man godt kan spare, fordi man kan opnå de samme resultater, eller om der er sådan en eller anden smertegrænse for, hvor meget man kan presse citronen, om jeg må bruge det udtryk. For det var jo det, der skete; det gik jo helt galt. Og derfor kom man jo også til den konklusion i regeringspartierne, at man fik fjernet Dansk Folkepartis veto om, at man ikke måtte forhandle med andre, og at man så indbød samtlige Folketingspartier til at lave noget nyt, og man fandt også ud af, at man for bl.a. at kunne lave den der risikobaserede kontrol så var nødt til at afsætte nogle flere midler. Og det er jo det lærestykke, man har fået.

Det er derfor, det også er så vigtigt at få slået fast, at sådan nogle tossestreger begiver man sig ikke ud i igen, for der er en grænse for, hvor meget man kan spare, hvis man vil have en ordentlig fødevarekontrol, og det, det handler om, er ordentlige og sunde fødevarer.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:41

Knud Kristensen (KF):

Jeg mener ikke, at det, som hr. Bjarne Laustsen fremfører her, er den eneste sandhed. Jeg mener ganske enkelt, at det her er et spørgsmål om, at hvis man ændrer på nogle beløbssatser, og når man ændrer på, hvor mange kontrolmedarbejdere man har, så er det et spørgsmål om, at man også tilpasser lovgivningen, at man – kan man sige – laver noget mere egenkontrol, altså tilpasser lovgivningen, sådan som vi netop er i gang med her. Og med hensyn til hvordan og hvorledes man løste opgaven på daværende tidspunkt, skulle der måske have været gjort nogle ekstra lovtiltag, for at man havde ændret på processen, når man også ændrede på beløbsgrænsen. Men hvordan det så ud på daværende tidspunkt, har jeg svært ved at kommentere, det har jeg svært ved at gøre mig klog på. Men jeg kan bare sige, at det, vi har her, nemlig lovforslag nr. L 45, i hvert fald er noget, der har min fulde støtte og De Konservatives ligeså.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Bente Dahl.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Vi husker alle sammen med gru de madskandaler, der for ikke så længe siden væltede frem som skeletter fra et skab. De fleste ordførere – hvis ikke alle – har været inde på det. Der er også nogle, der har været inde på, at fødevarekontrollen var blevet skåret voldsomt ned i årene før.

Nu har vi så indgået et forlig, der skal forebygge lignende skandaler, og som kan betyde – det er i hvert fald meningen – at vi kan spise vores mad uden at blive syge af det, vi spiser. Det skulle jo være en selvfølge, men det viste sig, at det ikke helt var det. Det, der skete der, var helt uacceptabelt. Det er der ingen af os der kan leve med, og derfor har vi også lavet et

meget bredt forlig, som vi i Det Radikale Venstre også er en del af.

Som forligspart er vi selvfølgelig positive over for det fremsatte lovforslag, der udmønter forliget. Det er positivt, at der er en så høj grad af selvkontrol i lovforslaget for de involverede virksomheder, for det er vigtigt, at alle i hele forløbet omkring fremstilling, opbevaring og transport af fødevarer er medansvarlige for det, der sker. Det er vigtigt, at alle føler ansvar for det. Det er også positivt, at der åbnes mulighed for at pålægge virksomheder rådgivning og uddannelse i tilfælde, hvor svigt drejer sig om uvidenhed og manglende kunnen.

Der er et par områder, jeg vil tage fat på, f.eks., som andre ordførere været inde på, den uafhængige klageinstans, som bliver indført. Det er i sig selv positivt. En klageinstans skal bruges til at sikre en ensartet sagsbehandling, og klager skal kunne behandles hurtigt – det er meget vigtigt, og derfor siger jeg det. Afgørelserne skal gøres tilgængelige, så erfaringerne kan bruges af andre virksomheder. Så er det vigtigt, at fødevarekontrollen skal tage ansvar for den vejledning, den giver virksomhederne, og det må vi også tage fat på at se på at den gør.

Så finder jeg det lidt ejendommeligt, at vi har en passus i lovforslaget omkring dyresundhed og dyrevelfærd, for det varer jo ikke så længe, før vi skal til at indlede forhandlinger på veterinærområdet. Egentlig synes jeg da, at dyrevelfærd og dyresundhed måtte høre hjemme i de forhandlinger, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, hvorfor den del – og jeg ved godt, det er EU's kontrolforordning, der siger, at den skal være der – så ikke er placeret i det næste lovforslag, som bliver en udmøntning af de forhandlinger, vi nu skal i gang med på veterinærområdet.

Ligeledes har jeg et spørgsmål om det økologiske. Ministeren skriver i bemærkningerne til lovforslaget, at i forhold til den lov, der blev fremsat den 10. oktober 2007, er bestemmelserne om økologi taget ud, fordi der vil komme en økologilov. Der vil jeg gerne spørge ministeren om, hvilke tanker ministeren har gjort sig om den økologilov, hvad den skal indeholde, hvor omfattende den skal være, og ikke mindst om ministeren har tænkt sig at sikre, at de ting, som hun har taget ud af det her lovforslag, L 45, bliver taget med i den økologilov.

Vi er som sagt positive i Det Radikale Venstre, og jeg ser frem til udvalgsbehandlingen, hvor vi

kan få belyst nogle af de ting, jeg har taget fat på her.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Og så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 16:46

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der er flere i dag, som har sagt, at det er en glædens dag, når det her lovforslag bliver vedtaget. Så kan man selvfølgelig sige, at når det er en glædens dag, er det lidt underligt, at begejstringen ikke er større. Men jeg er enig i, at det er en glædens dag, og jeg synes da, at ordførerne fra både Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti skal tænke over, at når man fremsætter et lovforslag, som virkelig er godt, er det et udtryk for, at man har lavet et forlig, hvor også Enhedslisten er med. Det tror jeg faktisk man kunne lære meget af og måske udvide til andre områder. Da det jo ikke er det, hr. Dohrmann fra Dansk Folkeparti mest har gjort det i før, synes jeg, han skal lære af sin forgænger her, nemlig at på det her område kan der måske hentes noget inspiration.

De her lovændringer er jo udtryk for det forlig, der blev indgået af alle Folketingets partier, og det forlig havde jo to elementer; det ene var, at man konstaterede, at der på lovgivningssiden var behov for nogle opstramminger. Det har vist sig – og det kan man læse, hvis man læser bemærkningerne til lovforslaget – at der ikke var brug for helt så mange lovgivningsmæssige opstramminger, som vi troede, fordi der faktisk i den eksisterende lovgivning var mulighed for at gøre en række ting, som vi aftalte der var brug for at gøre. Derfor kan man selvfølgelig kun beklage, at det ikke skete på et tidligere tidspunkt. Men nu er det her, og det synes vi fra Enhedslistens side er godt og positivt.

Det andet element i forliget, og det er jo også det, som er indgået i en del af debatten tidligere, var spørgsmålet om økonomien. Jeg skal da bare i al stilfærdighed sige, at hvis man vil tage æren for finanslovaftaler, bør man vel også tage ansvaret. Derfor må man vel bare i al stilfærdighed konstatere, at Dansk Folkeparti jo har indgået den ene finanslovaftale efter den anden, som indebar nedskæringer på fødevarekontrollens område, men – det er rigtigt – efter at der i cirka et års tid havde været en række eksempler på skandaler i medierne, ændrede Dansk Folkeparti signal og sagde, at det nu var nødvendigt,

både at man gennemførte en opstramning af lovgivningen, og at man sørgede for, at der kom flere penge til området. Ingen kritik af Dansk Folkeparti i den anledning. Bare det dog kunne brede sig til andre områder, nemlig at man indtog en kritisk holdning til de udspil, der kom fra regeringen. Det ville da kun være positivt.

Så vores synspunkt i Enhedslisten er, at det lovforslag, der ligger her, er i nøje overensstemmelse med de ting, der er aftalt. Jeg kunne sikkert godt komme med nogle ting, som vi fremførte i forhandlingerne, som ikke er kommet med, og sige, at det nok havde været bedre. Men det synes jeg sådan set ikke er afgørende i dag. I dag er det afgørende at sige, at vi sådan set er enige, både om den lovgivning, der skal være på området, og vi er på det vidgrundlag, der foreligger i dag, også af den opfattelse, at der er de midler, der skal bruges på området. Jeg håber bare, at det gode forløb, det endte med at blive, og det gode resultat, det endte med at give på det her område, i hvert fald også kan overføres til de forhandlinger, vi skal have på veterinærområdet, hvor der jo også er et stort behov for både lovgivningsmæssige opstramminger og forøgede økonomiske bevillinger.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 16:49

Jørn Dohrmann (DF):

Når vi taler om en glædens dag, må vi bare sige til hr. Per Clausen, at selv om vi er glade, er det jo ikke sådan, at vi ikke kan se, at der også godt kan ske forbedringer andre steder.

Lad mig nu bare sige til hr. Per Clausen, at selv om vi taler om vandforlig, er Enhedslisten jo med. Vi er jo vant til at lave brede forlig, hvor også Enhedslisten deltager. Men det kan godt blive bedre, selv om vi har en aftale.

Så vil jeg bare spørge hr. Per Clausen: Er det ikke altid sådan, at uanset hvad gælder det for Enhedslisten bare om at vælte den regering, der sidder i dag, og vælte ministre, hvis man kan komme til det? Er det ikke bare det, det gælder om? Er det ikke det, der tæller i sidste ende?

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:50

Per Clausen (EL):

Hr. Dohrmann har da ret i, at også dette forlig kunne være blevet bedre, for selvfølgelig havde

Enhedslisten forslag, der kunne have gjort det bedre. Men vores opfattelse er nu, at forlig, som Enhedslisten er med i, er bedre end dem, man laver, uden vi er med, så det er sådan set udmærket.

Noget andet er, om det er sådan, at det eneste formål, Enhedslisten har, er at vælte regeringen. Nej, vi har sådan set det formål at gennemføre lovforslag og få bevillinger, som kan gavne mennesker i det her land. Men hr. Dohrmann har da ret i, at en af de mest samfundsnyttige ting, man kunne gøre, sådan set var at få væltet den regering, der sidder nu. Det arbejder vi ihærdigt på.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 16:51

Jørn Dohrmann (DF):

Så er vi nok ved sagens kerne, og det er jo ligesom med resten af oppositionen, at man også kun ønsker at vælte regeringen. Man ønsker ikke nogen gange at komme med nogle konstruktive ting, man ønsker ikke at se, at regeringen ligesom prøver at levere den vare, man selv har sagt man ønsker. Man synes kun, at man skal klandre regeringen og Dansk Folkeparti.

Jeg må så bare spørge hr. Per Clausen: Er det ikke sådan, at der også findes andre rigtig gode forlig – selv om Enhedslisten ikke er kommet med i dem – og at de i hvert fald har gavnet nogle i befolkningen? Eller er det bare sådan, at alt det, som Enhedslisten ikke er med til, bare er noget, der ikke duer, og at det ikke er til gavn for nogen?

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:52

Per Clausen (EL):

Hr. Dohrmann har ret i, at der kan være to forklaringer på, at der laves forlig, som Enhedslisten ikke er med i. Den ene er, at forligene er for dårlige; det gælder i langt de fleste tilfælde. Dernæst kan det godt være nogle af de forlig, hvor hr. Dohrmann har insisteret på at Enhedslisten ikke måtte være med. Det findes der jo eksempler på, og dem kender hr. Dohrmann også godt. Men det er de to forklaringer, der er, og derfor har hr. Dohrmann ret i, at der godt kan tænkes forlig, hvor Enhedslisten ikke er med, som også har et vist positivt indhold. Hvis vi så ikke er med, er det, fordi vi er blevet udelukket. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg simpelt hen ikke forstår hr. Dohrmann synspunkt om, at Enhedslisten ikke skulle komme med konstruktive forslag. Altså, det er i orden, at hr. Dohrmann ikke er enige i vores forslag, men enhver kan på Folketingets dagsorden de kommende 2 uger frem se, hvilket parti der har fremsat de beslutningsforslag, vi skal drøfte der. Så jeg mener sådan set, at vi kommer med masser af konstruktive forslag. Jeg skal ikke tage stilling til, om resten af oppositionen er konstruktiv eller negativ; det må de selv stå til ansvar for.

Men hr. Dohrmann har ret: En afgørende forskel på Enhedslisten og Dansk Folkeparti er, at Dansk Folkeparti støtter den regering, vi har, og det gør Enhedslisten ikke.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning til fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:53

Tina Nedergaard (V):

Det er meget interessant at høre de to mulige begrundelser for, at Enhedslisten ikke er med i forlig. Jeg skal angive en tredje, som jeg nok synes er den herskende på Christiansborg. Det er, at Enhedslisten – bortset fra dette ene forlig – altid afviser at medvirke til at finde finansieringen på den ene eller den anden måde. Man går til forhandlingsbordet og siger, at der skal bruges flere midler – jeg kender det fra det område, hvor jeg tidligere har været ordfører, nemlig uddannelsesområdet. Uanset hvad vi har forhandlet om, har det været et spørgsmål om, at Enhedslisten er mødt op med nye krav til forbrug af penge, men de har ikke villet bidrage til også at reducere andre steder.

Derfor vil jeg gerne anerkende, at netop til det forlig, der gennemføres her, har Enhedslisten bidraget ved at indføre den indkøbsaftale, som mildest talt ikke er særlig populær, f.eks. i erhvervsskolesektoren og andre steder. Der har man medvirket til at skaffe ressourcerne, så det er jo positivt. Men den egentlige årsag til, at Enhedslisten sjældent er med i forlig, er jo, at man ikke vil være med til at skaffe finansiering. Er det ikke korrekt?

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:54

Per Clausen (EL):

Nu ville jeg jo gerne, fordi det var en glædens dag, give fru Tina Nedergaard ret. Men det kan

jeg ikke, fordi pointen er, at Enhedslisten altid har finansiering for sine forslag. Men det er rigtigt, at vores ønske om at beskatte erhvervslivet, beskatte de multinationale selskaber, beskatte arbejdsfri indkomster ikke svarer til de ønsker, Venstre har til, hvordan tingene skal finansieres. Derfor ender det tit med, at vi ikke kan blive enige om, hvordan ting skal finansieres. Det er rigtigt.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:54

Tina Nedergaard (V):

Det er sådan set interessant, at finansieringen altid er at straffe store multinationale selskaber, selv om det er meget populistisk og meget sjældent kan lade sig gøre i praksis. Men lad det nu ligge.

Det er jo bare ikke situationen med det her forlig. Der var Enhedslisten med til at gennemføre indkøbsaftalen i Finansministeriet. Det var Enhedslistens finansordfører, som aftalte det med finansministeren. Man gjorde det, at man skaffede ressourcer ved at standardisere indkøbene i den statslige sektor, herunder erhvervsskolerne. De ressourcer gik bl.a. til fødevareforliget og til en forøgelse af ressourcerne til politiet.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:55

Per Clausen (EL):

Selv om det jo er dejligt at blive anerkendt for at være ansvarlig, er jeg nødt til at sige til fru Tina Nedergaard, at den aftale faktisk var lavet, finansministeren sagde bare, at den gav flere penge, end han havde forventet, den ville give, og vores udgangspunkt var, at de besparelser, der skete på uddannelsesinstitutionerne, var reelle, og det vil vi selvfølgelig følge op på. Så det er ikke Enhedslistens opfindelse, at man skulle indgå den her aftale om at lave indkøbsaftaler.

På den anden side medgiver jeg, at hvis man fra den offentlige sektors side kan lave indkøbsaftaler, der gør, at man får varerne billigt og dermed ikke overfører midler til det private erhvervsliv uden grund, er vi selvfølgelig med på det. Men jeg synes ikke, at fru Tina Nedergaard skal overdrive, hvilken indflydelse vi har haft på, at man lavede den aftale, for den lavede man i forbindelse med politiforliget. Jeg forstår godt, at det måske heller ikke så meget er fru

Tina Nedergaards hensigt at give os æren som at give os ansvaret, men det tager vi så med – den smule, vi kan tilkomme.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Vi siger tak til ordføreren. Og så er det fødevareministeren.

Kl. 16:56

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er jo en sand fornøjelse for en minister at opleve så mange glade ordførere i forbindelse med det her lovforslag; jeg synes, det er sjældent, at man hører så mange tale så meget om, hvilken glædens dag det er i dag, men jeg kan fuldt ud tilslutte mig den holdning fra ordførernes side. Jeg er faktisk enig i, at vi her står med et rigtig godt resultat, jeg synes, det er et flot forlig, der er indgået på området, og jeg er glad for, at jeg nu kan være med til at udmønte det, bl.a. i forbindelse med fremsættelsen af det her lovforslag. Og i virkeligheden blev det jo allerbedst udtrykt fra hr. Kristen Touborgs side. Vi har indgået et bredt forlig, der giver en bedre kontrol og en bedre udnyttelse af ressourcerne, og det er jo lige præcis det, vi er blevet enige om at gøre på området.

Der var forskellige bemærkninger fra ordførernes side, som jeg gerne vil give en kommentar. Det er bl.a. spørgsmålet om ikrafttrædelsestidspunktet, og jeg skal sige, at jeg absolut ikke har nogen problemer med at udskyde tidspunktet. Udvalget skal selvfølgelig have den tid, som udvalget har behov for, til at få stillet de relevante spørgsmål.

Når det er sagt, synes jeg heller ikke, vi skal trække tiden længere end højst nødvendigt. Det er kendt stof. Vi vil gerne i gang med de forskellige elementer, der ligger i lovforslaget, men lad os se på, hvor mange ekstra uger der er brug for, og så kommer jeg med et ændringsforslag til lovforslaget, alt efter hvad vi bliver enige om.

Der kommer i øvrigt et andet lille teknisk ændringsforslag, men som sagt er det rent teknisk begrundet.

Jeg tror, at bl.a. hr. Bjarne Laustsen var inde på spørgsmålet om at definere en bagatelgrænse. Der vil jeg sige, at det med en bagatelgrænse ikke er en del af forslaget, men at den kom ind i forbindelse med nulltoleranceplanen, som jo generelt gik ud på at skærpe sanktionsmulighederne. Og den bagatelgrænse er indført for at sikre rimelighed i afgørelserne, sikre, at der er proportionalitet i de sanktioner, der bliver besluttet. Det er ikke til at give en egentlig definition på

denne bagatelgrænse, fordi den vil bero på et skøn, og det er simpelt hen for at kunne være lidt fleksibel i forhold til, hvad der er rimeligt at iværksætte af sanktionsmuligheder.

Med hensyn til det om ensartethed i håndhævelsen, hvilket flere også har været inde på, må jeg sige, at det jo bl.a. er den kompetenceudvikling, der ligger i aftalen, der skal være med til at sikre, at der bliver en mere ensartet håndhævelse rundt omkring.

Flere har været inde på spørgsmålet om klageinstansen, og der vil jeg gerne slå helt fast, at der bliver tale om en central enhed under ministeriet, men en enhed, som er helt uafhængig af Fødevarestyrelsen, og det skal den naturligvis også være for at opnå det, vi gerne vil med sådan en klageinstans.

Så var der forskellige bemærkninger til de bøddestørrelser, der bliver anvendt på området. Hvad med den risikobaserede indsats? Der vil jeg kun bebude, at vi forligspartierne imellem sådan set har aftalt, at vi mødes om ca. et halvt års tid for at se på, hvordan det nu er gået med de enkelte dele af aftalen, gør status og forholdet os til de politiske aftaler, der er indgået – om vi stadig væk synes, det skal være sådan. Hvad angår f.eks. bøddestørrelserne, var det jo et klart politisk ønske at få dem hævet. Når vi så har haft dem i anvendelse et stykke tid, kan vi jo drøfte, om vi synes, at der er fundet et passende niveau. Det vil jeg være meget åben over for.

Ligeledes vil jeg også være åben over for at drøfte bl.a. det, som hr. Kristen Touborg var inde på, nemlig det med antallet af anmeldte besøg og uanmeldte besøg. Jeg er enig i, at ingen af delene kan stå alene, men jeg synes, at vi også skal se på, hvad vi får ud af de forskellige besøg. Og der tror jeg, at det er godt at have begge dele, for ved de anmeldte besøg, hvor alle de relevante medarbejdere er til stede og alle papirerne er fundet, får man også en langt bedre mulighed for at gå i dybden; og det vil sige, at man måske får mere fokus på det kvalitative i forbindelse med et besøg og får dermed også noget læring ud af det. Men der er også aftaler på det område, og der vil vi undervejs også prøve at følge udviklingen på området. Hvad synes vi vil være det bedste fremover?

Jeg tror, at det er svar på de spørgsmål, der har været stillet. Nej.

Jeg skal sige, at der fra fru Bente Dahls side blev spurgt om, hvorfor der også var noget om dyrevelfærd i det her lovforslag. Det er simpelt hen det afsnit, der drejer sig om en udvidelse af

Fødevarekontroludvalgets virksomhed, og det er baseret på en EU-forordning, der bliver implementeret gennem det her lovforslag. Den forordning, som vi kalder kontrolforordningen, indeholder kravene til, hvad der skal føres af tilsyn, altså den auditering, der skal være, kontrol med den offentlige kontrol i tilknytning til foderstof- og fødevarerlovgivning samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelser, og for at få alt det med indgår det altså i den her lovgivning på området. Det ændrer ikke ved, at vi senere skal diskutere dyrevelfærd som sådan, og hvad der eventuelt skal ske af tiltag på det område. Men det er altså implementeringen af forordningen, der er årsag til, at der også er nogle bestemmelser med i det her lovforslag.

Så er det rigtigt, at økologidelen fra det forslag, der oprindeligt var til førstebehandling i efteråret, er taget ud og bliver sat ind i det, vi kalder økologiloven. Det er medarbejderne i fuld gang med at gøre, og de har orienteret mig om, at det er nemmere at pille noget ud af et lovforslag end at sætte det ind i et lovforslag, så derfor skal der arbejdes lidt med tingene. Men jeg har forstået, at der er bred enighed om, at det afsnit faktisk passer bedre i økologiloven, sådan at vi får samlet indsatsen i én lov på det område. Det bliver i øvrigt også en genfremstilling, men med de ændringer, fordi vi havde lovforslaget til førstebehandling i efteråret. Økologiloven vender vi altså senere tilbage til, og så er den med den del, der er pillet ud af den her lovgivning.

Endelig vil jeg kun sige, at jeg, ud over at jeg synes, at det er dejligt, at der er sådan et godt humør hos ordførerne og en tilfredshed med resultatet, gerne vil kvittere positivt for de meldinger, der går ud på, at der forhåbentlig kan fortsættes med den her linje, at vi, når vi nu starter de politiske drøftelser på det veterinære område, kan mønstre samme enighed på området. Jeg vil i hvert fald lægge mig i selen for at prøve at samle partierne. Jeg tror, at det giver nogle rigtig gode og holdbare løsninger, når vi er enige om, hvilken indsats der skal vælges på området. Jeg synes, det som en del af fødevarerforliget er et godt resultat, vi står med her. Som sagt glæder jeg mig til at indkalde ordførerne til drøftelse af den fremtidige indsats på det veterinære område.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ja tak. Jeg skal bede ministeren om at blive stående, for der er nogle korte bemærkninger. Først er det fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:04

Bjarne Laustsen (S):

Vi takker da allerede nu for, at vi bliver inviteret.

Den forhåbning kan vi jo alle sammen dele, men uden penge gør det ondt, og derfor bliver det spændende at se, hvad man er i stand til at finde på i forhold til de drøftelser, vi havde om veterinærkontrollen. Det at glæde sig er ethvert menneskes ret, og at dele en glæde med andre bliver det ikke ringere af. Men det måtte nu være skønnere, hvis det, der var fundet på, var noget, man selv havde fundet på, i stedet for at blive slæbt hen til truget og så bagefter være glad for resultatet.

Vi er alle sammen glade i dag, fordi vi er nået dertil; vi beklager bare, at det var nødvendigt at have det forløb, der har været. Jeg har så spurgt om det der med ensartethed og klageenhed, og det tror jeg er noget, vi kommer til at snakke meget mere om i udvalget, for det må ikke være sådan et sted, hvor man bare kan slippe af sted med ikke at give de bøder, som man skulle give. Når man kan stå med så mange kontrolrapporter med så mange fejl i, er der behov for det der med ensartetheden. Og vi kan se, at alle høringsvarene også fra erhvervslivet går i retning af, at det her er et sted, der skal være meget fokus på. Det må ministeren også være enig i.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:05

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er jeg fuldstændig enig i, og derfor har vi jo også fokus på kompetenceudviklingen for netop at klæde medarbejderne på til at kunne sikre en nogenlunde ensartet håndhævelse. Så det er jo et fokusområde.

I forhold til at vi har indgået et bredt forlig på det her område og glæden over resultaterne, vil jeg dog så også sige til hr. Bjarne Laustsen, at det er altså godt at se, når oppositionen søger indflydelse, og når oppositionen netop vælger at sige: Vi vil godt tage ansvar på det her område. Dermed får man også indflydelse. Desværre har jeg oplevet andre områder, hvor man ikke har haft samme tilgang, men på fødevarerområdet ser jeg nu frem til, at det er den her linje, man vil arbejde videre med fra oppositionens side.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:06

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo skønt, at ministeren kan slå sig i tøjret, for den tidligere minister, hr. Barfoed, måtte jo ikke slå sig i tøjret, han skulle lave aftaler sammen med Dansk Folkeparti. Så det er kun godt, at der nu er mulighed for brede aftaler, for vi vil skam gerne lave brede aftaler og også kvalificere dem lidt, og det synes vi i al beskedenhed vi er med til at gøre.

Men til det der med elitesmilejerne – at fire besøg uden en anmærkning giver en elitesmiley – vil jeg sige: En sur kontrollant kan jo forhindre det, bare ved at der er en eneste nullermand, og får man en indskærpelse, så får man altså ikke en elitesmiley. Det er derfor, at det der med ensartetheden er så vigtigt: at man sørger for, at det er på plads, og at der bliver afsat de nødvendige ressourcer, så tilgangen til problemstillingerne er ens, uanset om det er i nord eller i syd eller i øst eller i vest, og så den samme forseelse bliver takseret ens og bøden falder prompte. For det er altså skidt, at bare fordi man har glemt at give en bøde, kan man ikke efterfølgende komme og give en bøde, men man kan betale en tilbage, hvis man har krævet en for meget op. Og så er der det der med rådgivning og vejledning: Det er også utrolig vigtigt i det her system.

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:07

Fødevarerministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er jo helt enig med hr. Bjarne Laustsen i, at vi skal sikre en nogenlunde ensartet håndhævelse – eller jeg skulle måske sige: så ensartet, som det nu kan lade sig gøre – for tit og ofte vil der jo være forskellige ting, der gør sig gældende i den konkrete situation. Jeg må sige, at jeg ikke er enig i den der mistæneliggørelse af de medarbejdere, der gør deres arbejde på det her område. Jeg har faktisk tiltro til, at alle bestræber sig på at følge regelsættet mest muligt og håndtere situationen rigtigt. I mange af de sager, der kommer frem, får vi måske ikke hele sandheden om, hvad det er for nogle forhold, der har gjort sig gældende i forbindelse med den smiley, man nu har fået, eller den bødestørrelse, man nu har fået.

Vi gør jo netop en indsats for at styrke medarbejdernes mulighed for hver gang at kunne træffe de rigtige afgørelser.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Bente Dahl.

Kl. 17:08

Bente Dahl (RV):

Ja, tak for det. Jeg vil gerne tage fat på punktet om dyrevelfærd igen. Jeg er helt klar over, at det drejer sig om en EU-kontrolforordning. Det er en EU-regel, det er jeg helt klar over. Mit spørgsmål og min undren gik mere på, at vi får det som en del af denne lov, som egentlig handler om fødevarekontrol, og ikke i den kommende veterinærlov. Jeg vil gerne have ministeren til at fortælle, om det drejer sig om en ren teknikalitet, eller om der også er noget politisk i, at det nu kommer under L 45.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:08

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Som jeg var inde på, drejer det sig om at udvide Fødevarekontroludvalgets ansvarsområde, så det også omfatter kontrollen med dyresundhed og dyrevelfærd. Det betyder, at udvalgets ansvarsområde ud over den kontrol, der foretages i tilknytning til bestemmelserne i fødevarelovgivningen, også kommer til at omfatte kontrol med veterinærkontrollen, og nu tager jeg så hele remsen fra lovforslagets bemærkninger: »jf. lov om hold af dyr, dyrlægeloven, dyreværnsloven, fællesskabsforordninger m.v.«. Som konsekvens af dette ændres også sammensætningen af udvalget.

Det er simpelt hen de bestemmelser, der er i forordningen, der skal implementeres, og det er vurderet, at det er hensigtsmæssigt at gøre det samlet under Fødevarekontroludvalgets ansvarsområde. Mere er der såmænd ikke i det.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Bente Dahl.

Kl. 17:09

Bente Dahl (RV):

Jo tak. Så er jeg nødt til at spørge: Når vi nu får denne lov, som udmønter det, vi kommer frem til, når vi begynder at forhandle om veterinærområdet, bliver Fødevarekontroludvalgets område så udvidet eller ændret på anden vis? Er ministeren åben for det? For der kan jo muligvis dukke nye ting op på veterinærområdet, som gør, at man skal udvide eller ændre det her område.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:10

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Det vil jeg ikke svare skråsikkert på. Umiddelbart vil jeg ikke tro, at der er behov for det, fordi der sker den her udvidelse af området. Det, vi kommer til at diskutere, er, hvilke tiltag vi mener er nødvendige for at sikre en god kontrol, en god indsats på det veterinære område. Så jeg vil umiddelbart tro, at vi er dækket ind med udvalgets muligheder gennem de bestemmelser, der er med her.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Kristen Touborg.

Kl. 17:10

Kristen Touborg (SF):

Det er et spørgsmål til ministerens bemærkninger om ikrafttrædelsesdatoen. Ministeren siger, at det er kendt stof, og at der jo ikke skal gå unødigt tid hen. Det sidste er jeg helt enig i. Jeg er også enig i, at det er kendt stof – for os. Når jeg finder, at det er vigtigt, at vi giver en passende tid til sagsbehandlingen i udvalget, er det, for at alle de organisationer og enkeltpersoner, som måtte have interesse i at komme i udvalg og give udtryk for deres holdninger til loven, skal have rimelig tid til det. Med den tidsplan, der er sat – hvis det her skal køres igennem til den 1. februar – er det altså noget, der kunne minde om lovsjusk. Det er faktisk baggrunden for det. Det er ikke os, der har problemer med det rent tidsmæssigt, det er befolkningen.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:11

Fødevareministeren (Eva Kjer Hansen):

Som sagt har jeg ingen problemer med at udskyde ikrafttrædelsestidspunktet, og jeg vil heller ikke bevæge mig ud i en længere diskussion om det, selv om meget af det jo har været fremsat før og har haft mulighed for at blive behandlet. Det er helt fint, ingen problemer.

Jeg glæder mig til, at vi får iværksat de enkelte elementer, og om der skal gå 14 dage eller sågar 1 måned mere eller mindre, synes jeg ikke betyder så meget.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Vi siger tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:12

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 10. januar 2008, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 17.13).
